

Kjartan Arngrim er født i Odense, men flyttede senere til Aarhus, hvor hans forældre arbejdede med psykiatrisk hospital i Riskov. Rasmus Jusjong er fra Valby, og Rasmus Dall er fra Langeland. Derfor dækker trio en Danmarkskortet ret godt.

» Når vi indimellem stopper op og ser tilbage, er det tydeligt, at vi er et markant bedre spillende band i dag end i 2012. Især Kjartan har rykket sig. Han var altså ikke voldsomt dygtig til at spille på guitar dengang. Dengang jokede vi med, at vi skulle ind i "tortur-kammeret", når han spillede på guitar i studiet.

Rasmus Jusjong, Folkeklubber

certoplevelse i bagagen at genfortælle. Eller en løjerlig anekdote fra landevejen. I dag får roverhistorierne selskab af tanker om omkring det nye album "Slå flint". Et album, der afslutter noget så sjældent som en albumtrilogi. Den blev indledt med "Nye tider" i 2013, fulgt op af "Danmarksfilm" i 2014 og nu fuldendt efter tre intense år.

- Alle tre albummer er lavet under samme grotesk travle vilkår. Vi har spillet uafbrudt i fem år. Mellem 100 og 150 koncerter om året. Uden stop. Sangene er blevet til undervejs i baglokalen, på bagsædet af biler, på værtshuse og vandrerhjem. Ofte indspillet om mandagen og præsenteret for publikum den efterfølgende weekend. Sådan har det kørt uafbrudt, siger Kjartan Arngrim.

Ingen gad Folkeklubben I begyndelsen kom der meget få gæster til gruppens koncerter. Derfor forsøgte medlemmerne at invitere venner og familie for at sikre, at

nogen dukkede op. Selv det mislykkedes til tider.

- Til vores allerførste koncert på Den Smagløse Café i Odense havde jeg blandt andet inviteret min lillebror. Det gad han sgu ikke, konstaterer Rasmus Dall og ler.

Sådan forholder det sig ikke i dag. Folkeklubben har efterhånden mange folk i klubben, og det er retfærdigvis også et bedre band anno 2016.

- Når vi indimellem stopper op og ser tilbage, er det tydeligt, at vi er et markant bedre spillende band i dag end i 2012. Især Kjartan har rykket sig. Han var altså ikke voldsomt dygtig til at spille på guitar dengang. Dengang jokede vi med, at vi skulle ind i "tortur-kammeret", når han spillede på guitar i studiet, konstaterer Rasmus Jusjong og ser kækt på forsangeren.

Kjartan Arngrim synes heldigvis også, det er sjovt at se fem år tilbage. Til dengang,

● ● ● fortsættes næste side

Folkeklubben er aldrig på udebane

musik

Rasmus Dall, Rasmus Jusjong og Kjartan Arngrim har spillet sammen i fem år. Det har resulteret i tre albummer, 500 koncerter og så mange uforglemmelige oplevelser, at trio en ikke har tal på dem

Det aktuelle tredje album "Slå flint!" afslutter gruppens album-trilogi. En musikalsk runesten sat af et band, der inspireret af tennisspilleren Torben Ulrich altid forsøger at slå det perfekte slag i studiet og på scenen

Det er underholdende at drysse gennem Odenses gader med de tre medlemmer af Folkeklubben. De peger spillesteder, parker og caféer ud, mens de fortæller om, hvor mange eller få, der mødte frem. Og beretter om alt det besynderlige, der skete før, under og efter koncerterne.

Gruppens første koncert på Fyn var på Den Smagløse Café i Odense. Hvis man ser bort fra de sange, den spillede på gågaden forinden. Dexter har Folkeklubben optrådt på. På Lørups Vinstue. På Posten. I Kongens Have. Og i Moby Disc, da pladebutikken i en kort periode lå i Nørregade.

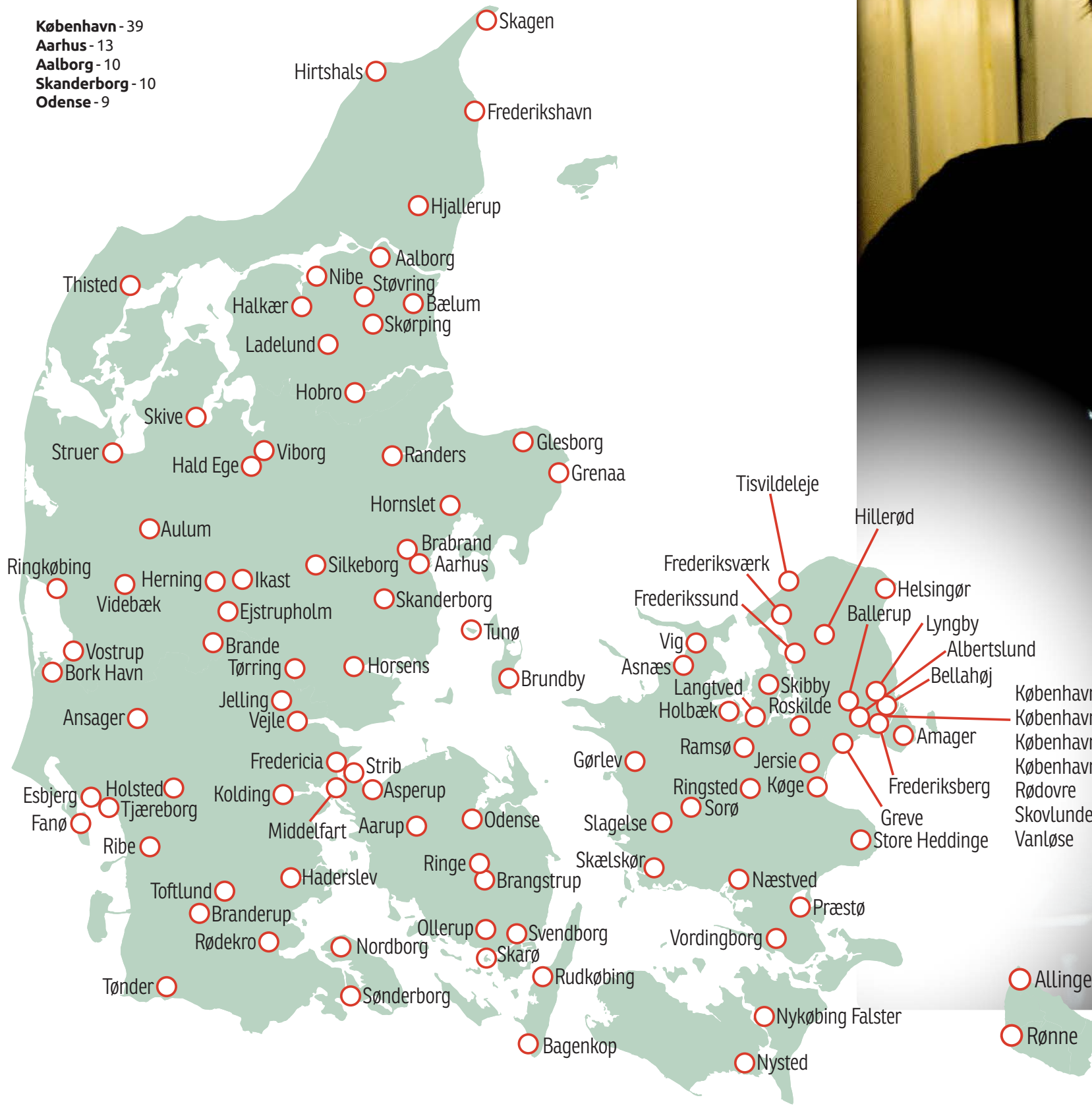
Især koncerten på Moby Disc bliver et omdrejningspunkt denne fredag eftermiddag, fordi de tre musikere er hamrende sultne og spørger, om vi kan flytte interviewet fra Den Smagløse Café til et sted med mad og ikke kun øl på menukortet. Fotografen foreslår Gastroteket, fordi der både er

fin mad og lækkert lys. Derfor ender vi ved et højbord på den nye restaurant, hvorefter forsanger Kjartan Arngrim konstaterer, at Folkeklubben har spillet koncert i dette rum. - Vi har sgu da aldrig spillet på en restaurant i Odense, konstaterer Rasmus Dall. - Det er fandeme da det

gamle Moby Disc, vi sidder i. Kig lige derover ved vinduet. Det var der, scenen stod. Det er det, vi siger. Vi har spillet overalt, konstaterer Kjartan, mens der bestilles to gange dagens varme ret og en dagens fisk. De tre medlemmer er varen tro i højt humør. Altid er der en forunderlig kon-

Top 5 over byer (med antal koncerter pr. by)
Tallene er perioden 2012-2016.
De har spillet ca. 500 koncerter fordelt på 118 byer i perioden.

København - 39
Aarhus - 13
Aalborg - 10
Skanderborg - 10
Odense - 9

● ● ● fortsat fra foregående side

trioen havde "sindssygt megalohje ambitioner", selv om de kun havde øvet halvdanden gang sammen inden første koncert. Ambitionerne er stadig tårnhøje. Nu med et mere solidt fundament. Alle tre medlemmer er blevet bedre musikere efter omkring 500 koncerter. Legekammeraterne er også hentet fra øverste hylde.

- På "Slå flint" har vi fået hjælp af flere af de spændende og dygtige musikere, vi har mødt rundt omkring i landet. Søren Huss er med på flygelhorn, som er hevet op

af voldgraven i Nyborg, Niels Brandt fra The Minds of 99 synger med på åbningsnummeret "Tørben Ulrich", og så har vi fået selskab af selveste "Guds hånd", som er ogenavnet for percussionisten Eliel Lazo, vi tilfældigt mødte i Kolding. Han er muligvis verdens bedste. Ingen af disse fremragende musikere havde medvirket på albummet, hvis ikke vi havde turneret så intenst, siger Kjartan Arngrim.

Det perfekte slag
Albumtrilogien kan og bør ansues om et samlet værk. Som en musikalsk runesten rejst af tre musikere fra hver

sin landsdel, som ved en tilfældighed blev forenet.

- Denne trilogi beviser, at Folkeklubben ikke var en døgnflue eller en fiks idé. Vi hører til stadighed folk kalde det et "projekt". Hallo mand! Det er blodig alvor. Vi er tre voksne med tilsammen fem børn. Det her er sgu ikke en skovtur med madpakke. Det synes jeg i høj grad, trilogien understøtter, konstaterer Kjartan Arngrim.

En inspirationskilde for bandet er den legendariske danske tennisspiller, budhist og jazzmusiker Tørben Ulrich. Han annullerede fuldstændig tanken om ne-

derlag på tennisbanen. Hans filosofi var at slå det perfekte slag hver gang.

- Det er jordens mest frigørende filosofi. Vi har taget den til os, og hver eneste morgen i pladestudiet sagde vi til hinanden, at vi skider på salgstal og spillelister. Det handler om det perfekte slag. Det har været enormt frisættende. Derfor er det også mit favoritnummer på albummet, siger Kjartan Arngrim.

Rasmus Dall hælder til "Overlæge Jakobsen", der hylder noget af det, Folkeklubben elsker mest i denne verden. Irrationalitet.

- Doktor Jakobsen handler

om en læge på sindssygehospital i Risskov ved Aarhus, der tog stoffer og gjorde nogle sindssyge ting. Det får mig til at tænke, at det er skidelet at være irrationel og impulsiv som 20-årig. Men at være det i midten af 30'erne med kone og børn kræver virkelig en indsats. Vi lever i virkeligheden to vidt forskellige liv. Det ærkeborgerlige, hvor man står op klokken seks om morgenen og fodrer børn, inden de skal afleveres. Meget stramt og skemalagt. Og så det fuldstændig sindssyge ridt som turnerende musiker. Det er en evig kamp for at skabe balance mellem et ansvarligt

voksenliv og rendyrket galskab. "Overlæge Jakobsen" er en skidegod historie med en helteguitarsolo og et fedt beat, siger Rasmus Dall.

Rasmus Jusjong er til "Hvis jeg ku".

- Den sang vil ikke noget. Det er bare en kanongod popsang, som der også skal være plads til.

At de fremhæver tre forskellige sange er ikke tilfældigt.

- Jeg synes, det understreger, at vi har lavet et helstøbt album, hvor alle sange har en vigtig rolle. Seriose spillere udvikler konstant deres repertoire, så de ikke lirer

det samme af år efter år, konkluderer Kjartan Arngrim.

På landevejen i 28 timer
De tre bestilte retter ryger dampende ind på bordet. Øjnene stråler hos de tre bandmedlemmer. Endelig mad. De skiftes til at tygge og snakke. Både fisk og kylling giver næring til endnu flere anekdoter fra landevejen. Dem opstår der en del af, når man hedder Folkeklubben.

- Det er ikke længe siden, vi havde en af de vildeste dage i vores karriere. Vi tog afsted klokken fem om morgenen fra København for at optræde på en højskole i Te-

Folkeklubben

Folkeklubben blev dannet i maj 2011 ved et tilfælde. Sangskriver Kjartan Arngrim blev introduceret til trommeslageren Rasmus Jusjong til en fest en måned forinden. De mødtes igen to uger efter ved et tilfælde. Jusjong havde ad omveje hørt et par af Arngrims sange og foreslog, at de tog ud og spillede sammen. Kjartan ringede til sin ven guitaristen Rasmus Dall for at meddele, at han havde fundet en trommeslager.

To uger senere spillede de i Folkets Park på Nørrebro under navnet Folkeklubben. Bandet er opkaldt efter den første danske folkplade, "En aften i Folkeklubben", med Caesar, Per Dich og Poul Dissing.

Siden dannelsen af bandet er det blevet til ca. 500 koncerter i hele landet.

Bandet udsendte debuten "Nye tider" i 2013, opfølgeren "Danmarksfilm" i 2015 og udsender nu "Slå flint!". www.folkeklubben.dk

strup ud for Aarhus. Bagefter kørte vi hele vejen tilbage til Frederikssund for at spille på en festival klokken 19. Vi havde booket en helikopter til at flyve os til Smukfest i Skanderborg, hvor vi skulle på scenen klokken 00.30. Den kom ikke. Så min far, der var i København for at passe børnebørn, susede af sted fra København for at hente os og køre hele vejen til Skanderborg. Vi nåede, frem fem minutter før, vi skulle optræde med Suspekt. Efter koncerten korte vi mod København. I Aarup på Fyn punkterede bilen klokken fire om natten. Vi blev slæbt til Svendborg af

en Falck-bil, fordi mine forældre bor der, og tog et tog til Odense. Derfra endnu et tog mod København. Vi ankom 9.30, hvor vi havde været on the road i 28 timer og kørt gennem Odense fem gange på et døgn. Hvis du kan finde et andet dansk band, der kan matche det, giver jeg en øl. Det her er ét af de bedste beviser på, hvilket band Folkeklubben er, siger Rasmus Dall.

Bandet skal pinedød tage den lange snørklede vej rundt i landet, som de synger om. Måske er det skæbnen. Kjartan Arngrim tror det.

- Vi havde fantaseret om, at

vi skulle sidde i en helikopter hen over Samsø Bælt som konger af Danmark. Men selvfølgelig skete det ikke. Det var et vink med en vognstang om, at vi skal knokle roven ud af buksene for at nå vores mål. Og vi har aldrig aflyst en koncert. Ikke en, siger Kjartan Arngrim.

Forkælede københavnere
Alle tre bandmedlemmer bor i København. Hvilket er paradoksalt, når de befinder sig så meget uden for den. Rasmus Dall og Kjartan

● ● ● fortsættes næste side

Folkeklubben nød i den grad maden på Gastroteket og lovede, at byde på en middag, hvis "Slå flint!" sælger til guld.

Arngrim drog oprindeligt til København, fordi det gjorde alle, der ville være noget ved musikken.

- Det var en bevidstløs antagelse, at genierne befandt sig i København. Det er helt forkert. Definitionen på et geni er netop en person, der tør gå mod strømmen. Så vi har foretaget en fuldstændig hjernedød lemminge-rejse. Det første år spillede vi nærmest kun i København, hvilket er en fejl, mange bands begår. Så fandt vi ud af, at hvis man turde bevæge sig uden for byporten, var der et kæmpestort land at boltre sig i. Jo mere vi spillede, jo flere henvendelser fik vi. Danmark er det land i verden med flest musikforeninger og festivaler pr. indbygger. Sidste år optrådte vi overhovedet ikke i København, men vadede i tilbud. Vores karriere tog for alvor fart, da vi fandt ud af, at vi ikke skulle være endnu en wanna-be-Københavner-trio. Vi ville være hele Danmarks band, siger Kjartan Arngrim.

De tre musikere understreger, at de holder af at bo i hovedstaden, men at københavnernes - de indfødte altså - til tider glemmer, at byen ikke er verdens navle.

- Der er som sådan ikke noget eksotisk ved vores fortravlede hovedstad, der i øvrigt minder enormt meget om Berlin, London og New York. Bare mindre. Der er intet i København, de andre byer ikke har. Måske på nær møgforkælede indbyggere, der løber med alt for mange kulturelle støttekroner i forhold til resten af landet, siger Kjartan Arngrim.

Rasmus Jusjong anbefaler Ribe.

- Der finder du noget helt særligt i de smukke gamle gader. Eller tag til Hirtshals, hvor vi optrådte på en snusket bar nede ved havnen. Det tog os to år at få lov at optræde, fordi de længe troede, vi var et folkekøkken! At stå foran en flok gustne fiskere var i øvrigt manddomsprøven for os ... Men det var noget helt særligt, som man ikke finder andre steder på hele kloden. Lige som i Bagenkop, hvor der både var mande- og kvindestrip på samme tid til havnefesten. Samt nyfangede fiskefiletter med remoulade, ristede log og syltede agurker, siger trommeslageren.

Bandet glemmer heller aldrig en aften i Svendborg, hvor det optrådte på værts- huset Hong Kong, den aften det sjovt nok skiftede navn til Rasmus.

- Det var et sammenrend af grønlændere, stofmisbrugere og alkoholikere. Vi var de eneste med alle tænder i munden. Det var i den grad et skud mangfoldighed, siger Kjartan Arngrim.

Dannelse på mode
Fotografen ankommer. Hun er lidt nedtrykt, da hun netop

Rasmus Jusjong, Kjartan Arngrim og Rasmus Dall udgør tilsammen Folkeklubben. Danmarks mest turnerende band de seneste fem år, hvor det minimum er blevet til 500 koncerter.

har hørt, at Ekstra Bladet fyrrsamtlige fotografer. Det er en hård tid for de danske aviser. Men Folkeklubben tror, at fremtiden ser lysere ud.

QR-kode

Folkeklubben har lavet en særlig hilsen til de fynske avislæsere og trioens fynske fans som optakt til koncerten på Posten i Odense 28. oktober.

øl. Vi vil gerne kunne komme hjem til vores koner, kærestesamt børn og fortælle, at vi har lavet andet end at drikke øl, når vi er på turné. At læse aviser handler om at begribe den verden, vi lever i. Hvis ikke man forstår det, kan man ikke skrive sange, der er værd at lytte på. Vi er i den grad fortalere for den fysiske avis. Dem, der siger, at de læser den på telefon eller iPad lyver. De sidder og holder øje med, hvad gamle skolekam-

merater laver og ser videoer med katte, der bliver trukket i halen i Shanghai, siger Kjartan Arngrim.

Rasmus Jusjong er enig. Han fortæller, at medlemmerne ofte sad timevis ved siden af hinanden backstage med næsen begravet i hver sin mobil.

- Det har ændret sig, siden vi for tre år siden krævede at få aviser backstage. Vi taler enormt meget om det, vi læser. Det betyder også, at vi

har læst de fleste lokale aviser i hele landet. Det er underholdende og lærerig læsning. Og igen med til at lære os endnu mere om Danmark. Der er mennesker på 90 år, der ikke har set og læst så meget om Danmark, som vi har, siger Rasmus Jusjong.

Bandet fornemmer i det hele taget, at der er en modbølge på vej til fordummende tv-programmer og smartphones.

- Vi møder mange unge,

der er enormt dannede og opdaterede. De kan se og forstå referencerne i vores tekster, hvilket lover godt. Vi tror, der kommer en generation af unge, som begynder at læse avis og købe trykknaptelefoner. Vores teori er i hvert fald, at vi går en tid i møde, hvor det er smartere at tegne et avisabonnement end at få tegnet en tatovering, siger Kjartan Arngrim.

Ikke mindst de lokale aviser og ugeaviserne har en

afgørende rolle for Folkeklubbens koncerter. Til hver evig eneste koncert trækker Kjartan Arngrim på skæve historier eller aktuelle nyheder.

- De lokale aviser er en guldgrube af emner at tage fat på til en koncert. Men det sker også, at vi på vores faste gåture møder et menneske med en inspirerende historie, der "overruler" den trykte presse. Den gode koncert er et møde mellem publikum og band. Hvis bandet har sat

sig ind i, hvor det spiller, har man allerede etableret et fælles udgangspunkt, der gør det nemmere at stikke af sammen. Og så har Folkeklubben den fordel, at vi tre medlemmer dækker landet ret godt. Kjartan er født i Odense og opvokset i Aarhus, Rasmus er fra København, og jeg er fra Langeland. Vi er aldrig på udebane, konstaterer Rasmus Dall.

Folkeklubben optræder på Posten i Odense fredag 28. oktober

Af Simon Staun
Foto: Birgitte Carol Heiberg
Grafik: Mikkel D. Petersen
sim@fyens.dk, bch@fyens.dk, midp@fyens.dk

Filosofisk og folkeligt

Klaus Rifbjerg, Eik Skaløe, Sebastian, Johannes V. Jensen, Benny Holst, Martin A. Hansen. "Slå flint!", opkaldt efter Rifbjergs digt, er propfyldt med referencer til store danske litterære navne og musikalske fyrtårne. Elegante hints - aldrig forceret.

Minds of 99 tog Tom Kristensens "Det er Knud som er død" og fik nærmest samtlige P3-lyttere til at synge med på mindediget. På samme måde værner Folkeklubben gennem tyvstjålne tekstbidder og referencer

- og eget sprogbrug - om danskheden, der som albumcoveret ellers kan være falmet. Og derfor er det kun passende, at Minds of 99-forsanger Niels Brandt synger med på den livsbekræftende hyldelse til tennisspilleren og musikeren Torben Ulrich.

Som på "Danmarksfilm" er der stor kontrast mellem lyd og ord. Mens musik-

siden på "Væk mig" er letfordøjelig, er teksten anderledes alvorlig: "Hvem tør stå på mål i dag? Hvem tør sætte prisen på et nederlag?" rimer på "Du kan hygge dig med Martin A." Sangen er skrevet efter terrorangrebet i København, og selvom den flyvske reference til forfatter Martin A. Hansen og eksistentialismen kan virke letkøbt, er det ikke desto mindre effektivt.

"Slå flint!" byder på knap så fængende sange som forgængeren, men kommer tekstmæssigt et lag dybere. Coveret af Benny Holsts "Blomsten og vassen" er en perle med krystallart guitarspil og respekt for originalen. Og "Overlæge Jakobsen" rummer selve essensen af Folkeklubben, der gerne beretter om skæve eksistenser, når det er "godt for det, der er oppe i dit hoved". Havde jeg aldrig hørt trio

en før, havde alene sætningen "Overlæge Jakobsen synger Lucy in the sky" lokket mig ombord. Folkeklubben er tro mod sin dragende, skæve skjaldekurs. Så lever jeg med, at det musikalske udtryk indimellem stadig lugter langt væk af Larsen.

